

Nørresundby. Om Lovforslaget kan bære Alt dette, veed jeg ikke, og den høitærede Formand fandt det jo endogfaa tvivlsomt, om det formelt kunde faae Lov til at bære disse Vnndringer; men i alt Fald kunne vi jo nu se, at ogsaa dette Lar er ret frugtbart, idet jo dette lille Baneanlæg allerede nu har affødt Bebudelse om to Vnndringsforslag, som hvert for sig kan være af større Betydning. Jeg tror, at, dersom det ærede Medlem skal kunne føre denne Bane igjennem, vil han komme til at modtage større Vnndringer i selve Lovforslaget, hvilket han jo ogsaa selv har antydet; men jeg tror dog ikke, at der vil være Grund til at anlægge en saadan Bane paa $3\frac{1}{4}$ Mil som den, det ærede Medlem her ligeoverfor forleden antydede. I saa Henseende giver jeg det ærede Medlem Ret. Jeg tror ikke, at der kan være Anledning til at sætte Odder i Forbindelse med Jernbanenettet og ogsaa med Aarhus, om saa skulde være, naar man kan slippe med at anlægge en Jernbane paa ca. $1\frac{1}{2}$ Mil, hvor den nu maatte komme til at gaa hen, f. Ex. til Hørning eller Hasselager. Jeg kan godt forstaa, at det ærede Medlem har foreslaaet det, som han her har foreslaaet, da han jo netop selv siger, at det er hans Mening at faae en Udtalelse fra Regjeringen om, hvorledes den vil stille sig til rent lokale Baner; men da den høitærede Minister igaar rettede en ganske let Bebudelse til det ærede Medlem, fordi han ikke havde søgt Tilslutning til Statsbanerne, turde vel Enden — hvis man overhovedet kommer til en Ende — blive den, at man kommer til at søge den nærmeste Vej til Statsbanerne, og saa kan man jo nøies med $1\frac{1}{2}$ Mil, hvilket vilde være en Fordel i mange Henseender. — En enkelt Bemærkning, som jeg havde ønsket at gjøre, men som nu efter den ærede Forslagsstillers sidste Udtalelse egentlig er temmelig overflødig, angaar den tidligere Aktietegning. Man har ganske vist tidligere vist Interesse for en Bane paa den her foreslaaede Linie. Hvor stor den tegnede Pengesum var, erindrer jeg ikke, og det er vistnok heller ikke værd at komme ind derpaa; men om denne Interesse endnu er tilstede, kan man jo ikke vide. Jeg tvivler om, at den er tilstede i det samme Omfang som tidligere, men hvad jeg bestemt tør sige, og hvad det ærede Medlem jo ogsaa har erkjendt, er, at i samme Dødblik, som det ærede Medlems Forslag foreligger, er det givet, at denne Aktietegning er bortfalden. Hvis det, der staar i Lovforslaget, nemlig at de Lovbestemmelser, som med Hensyn til Statstilskud ere gjældende for tidligere anlagte Baner, — f. Ex. for Randers — Grenaa-banen, og jeg tror ogsaa for Skive — Glynngørebanen — ogsaa skulde gjælde for denne Bane, skal læses bogstavelig, saa kan der jo være Tale om at holde Tegningen vedlige, thi det er et af de Vilkaar, under hvilke Tegningen er

stet; men naar der er Tale om en Bane, som anlægges ved private Midler og kun med Expropriationshjælp fra Statens Side, saa er den Tegning, som dengang fandt Sted, bortfalden. Endnu vil jeg dog gjerne give et Bidrag til den praktiske Del i Debatten, og i saa Henseende vil jeg udtale mig ligesaa bestemt som det ærede Medlem. Det ærede Medlem var i en Feiltagelse med Hensyn til Skinnepriserne. (Winther: Nei!) Ja, jeg paastaar det bestemt, men vi kunne jo bagefter se, hvem der har Ret. Det ærede Medlem paastaar, at de ikke ere saa dyre, som de vare for 3 Aar siden, og det forholdes sig ogsaa rigtigt, forsaavidt indrømmer jeg, at der er en Nedgang i Prisen, men det ærede Medlem har ikke Ret i, at Skinnepriserne nu ere komne lavere ned end for et Aar siden; det ærede Medlem har ikke Ret deri, jeg siger det bestemt, men vi kunde jo altid faae det opklaret, men de ere ganske vist billigere, end de vare for 3 Aar siden. Naar den ærede Minister yttrede Betænkelighed ved at købe Skinner, saa vil jeg dog sige, at de ere sunkne ikke ubetydelig i Pris, de ere snarere billigere, men ingenlunde under det Niveau, hvor de vare, da vi havde sidste billige Jernpris, ingenlunde.

Sable: Jeg er tilbøjelig til at støtte et hvilketomhelst Jernbaneforslag og sælgelig ogsaa dette, men ikke uden Betingelser, og nogle af disse Betingelser skal jeg tillade mig at fremhæve. Der er under disse to Dages Forhandlinger fremkommet Uttringer, der maa siges at have en saa stor Betydning, at, selv om dette Lovforslag ikke skulde have anden Virkning end den, at have fremkaldt disse Uttringer, maa det dog siges at have haft en overordentlig stor Indflydelse. Naar den ærede Minister udtalte, at han var tilbøjelig til at tage under Overveelse, om der ikke mange Steder, navnlig i Amtene, var Anledning til at prøve lokale Jernveisforslag, saa er det en Uttring, der selvfølgelig vil blive greben med den allerførste Begjærlighed alle de Steder, hvor man ønsker Jernveie. Jeg vil ikke dølge paa dette Trin af Forhandlingerne, at en saadan Uttring efter min Mening overordentlig let vil føre til en Fortsættelse af, hvad jeg vil kalde den mislige Del af vort Jernveisvæsen i Danmark; saa vil jeg hellere støtte mig til en Udtalelse, der er fremkommen fra Formanden i det nuværende Jernbaneudvalg, nemlig det ærede Medlem for Randers By (N. B. Jensen). Det ærede Medlem udtalte, at Udvalget vilde føle sig opfordret til at tage om ikke alle saa dog en Del af Jernveisforslagene under Overveelse, og en saadan Lønte er efter Alt, hvad der er stet med Hensyn til Jernveisvæsenet her i Danmark, rigtig, for at bøde Noget paa alt det Uheldige, der er stet med Hensyn til Jernveisanlæg i vort Fædreland. Jeg